

בית משפט השלום בבת ים

תאד"מ 21-10-17570 שלו נ' גוליבר תיירות בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כבוד הרשם בכיר אדי לכנר

אורלי שלו

תובעת

נגד

גוליבר תיירות בע"מ

נתבעת

פסק דין

פתח דבר

- 1
- 2 1. הגב' אורלי שלו (להלן **התובעת**) הגישה תובענה זו כנגד גוליבר תיירות בע"מ (להלן **הנתבעת**)
- 3 בגין שליחת הודעות ספאם בניגוד לסעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982
- 4 (להלן **החוק** או לחילופין **חוק הספאם**).
- 5 2. אליבא לתובעת, הנתבעת שלחה שלא כדין 81 הודעות ספאם דרך מיילים שלא כדין, חרף בקשת
- 6 הסרה ואף מכתב התרעה מעו"ד, ולפיכך הפיצוי המבוקש עומד על סך של 75,000 ₪.
- 7 **עובדות המקרה וטענות הצדדים**
- 8 3. התובעת מחזיקה ברשותה תיבת דוא"ל אחת שכתובתה orlishalev@walla.com וכן
- 9 orlishalev@walla.co.il. בפועל, כל מייל שיישלח לסיומת co.il יגיע לאותה תיבת דואר
- 10 כשם מייל שיישלח לסיומת ..com. תימוכין לכך ניתן למצוא בהבהרה מאת וואלה עצמה, אשר
- 11 כתבה כדלקמן:
- 12 "כאשר שולחים אליך מכתב אין הבדל בין הסיומות co.il ו- com וניתן לקבל מכתבים לאותה
- 13 תיבה עם שתי הסיומות. כל הודעה אשר תשלח ל- yourmailbox@walla.co.il או ל
- 14 yourmailbox@walla.com תגיע לתיבת הדואר שלך" (news.walla.co.il/item/999790)
- 15 4. התובעת קיבלה דיוור מהנתבעת החל משנת 2015, כאשר קיימת מחלוקת בין הצדדים האם
- 16 הצטרפות התובעת לרשימת התפוצה של הנתבעת נעשתה בהסכמה או לא. התייחסות לנפקות
- 17 המשפטית של סוגיה זו תידון בהמשך.

בית משפט השלום בבית ים

תאד"מ 17570-10-21 שלו נ' גוליבר תיירות בע"מ

תיק חיצוני:

1 .5 בכל הודעות המייל כתבה הנתבעת בצורה ברורה את דרכי ההסרה מרשימת התפוצה. הדרך
2 הראשונה היא שליחת מייל לכתובת customerservice@gulliver.co.il (להלן **קאסטיוס**),
3 והדרך השנייה היא לחיצה על כפתור "הסר".

טענות התובעת

4
5 .6 פתח דבר, התובעת מלינה כי כלל לא הסכימה לקבל הודעות פרסומת מאת הנתבעת ב-2015,
6 אולם בתובענה זו דורשת פיצוי אך ורק להודעות אשר נשלחו לאחר בקשתה מהנתבעת להסירה
7 מרשימת התפוצה.

8 .7 בתאריך 20.08.2019 שלחה התובעת מייל לקאסטיוס בבקשה להסירה מרשימת התפוצה (להלן
9 **בקשת ההסרה**) כפי שעולה מנספח 1 לכתב התביעה. בקשה זו לא זכתה למענה.

10 .8 לאחר 3 חודשים בהם נשלחו 64 מיילים נוספים, שלחה התובעת באמצעות עו"ד מכתב התראה
11 לנתבעת בתאריך 28.11.2019 ואשר הגיע לידי הנתבעת ביום 09.12.2019 (להלן **מכתב**
12 **ההתראה**). אף על פי כן, המשיכה התובעת לקבל 17 מיילים משך כ-20 יום.

טענות הנתבעת

13
14 .9 אליבא דנתבעת, התובעת הצטרפה מרצון לרשימת הדיוור בשנת 2015. הדבר נתמך ע"י "לוג"
15 שצורף לכתב ההגנה, המעיד על כך. זאת ועוד, התובעת בעצמה מעלה את האפשרות כי נרשמה
16 בהיסח הדעת בכתב התביעה עצמו.

17 .10 באשר להודעת הסירוב, הנתבעת טוענת בפה מלא כי הודעה זו לא התקבלה אצל הנתבעת,
18 ולפיכך לא הוסרה התובעת מרשימת התפוצה. הנתבעת תומכת טענתה בתצהיר נציגה, שאף
19 העיד כי על כל הודעה כזו נשלחת הודעה אוטומטית המאשרת את קבלת המייל אצל הנתבעת.
20 לשיטתה, העובדה שהתובעת לא קיבלה אישור במקרה דנן מעיד על כך שהמייל כלל לא התקבל.

21 .11 זאת ועוד, הנתבעת צירפה את תצהירו של אלברט הלוי (להלן **אלברט**), איש מחשוב מחברה
22 חיצונית שנתן שירותי IP לנתבעת. בתצהירו ואף בעדותו תמך אלברט בגרסת הנתבעת והעיד
23 כי חיפש בעצמו בשרתי הנתבעת את בקשת ההסרה המדוברת, אך חיפוש זה העלה חרס.

24 .12 באשר למכתב ההתראה, טוענת הנתבעת כי מכתב זה התקבל בעת מעבר משרדים ובתקופת
25 הקורונה שהובילה לצמצום דרסטי בכוח העבודה של הנתבעת. בשל כך, ולאור הסכמת התובעת
26 לקבל דיוור משך 4 שנים, טוענת הנתבעת כי 20 יום לטיפול בבקשה זה זמן סביר, ולפיכך אין
27 להשית עליה הוצאות.

28

29

30

31

32

בית משפט השלום בבתי ים

תאד"מ 21-10-17570 שלו נ' גוליבר תיירות בע"מ

תיק חיצוני:

1

2

דין והכרעה

3 13. סוגיה זו נסובה סביב שלוש שאלות שיש לעמוד על טיבן. הראשונה היא האם ניתנה הסכמה
4 להצטרף לרשימת הדיוור ב-2015 או לא, והאם בכלל יש לכך נפקות משפטית. השאלה השנייה
5 היא שאלת נטל ההוכחה בדבר שליחת/קבלת בקשת הסיור. לבסוף, עולה השאלה מה הדין
6 בקשר למכתב ההתראה, ובדגש על 17 המיילים שנשלחו לאחריו אל התובעת משך כ-20 ימים.

7

שאלת ההסכמה

8 14. חרף העובדה שתובענה זו לא הוגשה בגין ההודעות שנשלחו החל משנת 2015 ועד לבקשת
9 ההסרה, סוגיה זו בעלת נפקות משפטית באשר לשאלת נטל ההוכחה, כפי שיובהר בהמשך.

10 15. נטל ההוכחה מונח על שכמו של התובע, מבחינת "המוציא מחברו עליו הראיה". חרף זאת,

11 המחוקק קבע בחוק הספאם שכאשר התובע מצהיר כי למיטב ידיעתו לא אישר לנתבעת לשלוח

12 לו דבר פרסומי, נטל ההוכחה להוכחת ההסכמה עובר על שכמי הנתבעת. עמד על כך בפירוט

13 כבוד השופט סולדברג ברע"א 4704/20 יונתן בן-עמי נ' **FACEBOOK IRELAND LTD** (נבו

14 09.02.2021), וכך נקבע שם:

15 "נקודת המוצא, לעניין נטל ההוכחה, הריהי כי המוציא מחברו עליו הראיה (בבלי, בבא קמא לה,

16 א). על כן, הנמען-התובע, הטוען להפרת סעיף 30א(ב) לחוק, הוא אשר נושא בנטל להוכיח את

17 תביעתו; עליו נטל השכנוע, עליו חובת הראיה (ע"א 78/04 המגן חברה לביטוח בע"מ נ' שלום גרשון

18 הובלות בע"מ, פ"ד סא(3) 18, 36 (2006) (להלן: עניין המגן)). אולם, בהצהרת הנמען כי למיטב

19 ידיעתו לא נתן הסכמה למשלוח דברי הפרסומי, עוברת חובת הראיה אל כתפי המפרסם-הנתבע.

20 זהו המצב ברובם המוחלט של המקרים בתביעות לפי סעיף 30א לחוק התקשורת, ומכאן שהלכה

21 למעשה, כדרך קבע, מוטלת חובת הראיה בכגון דא על המפרסם (רע"א 1231/17 רז נ' אימפרשן

22 מדיה בע"מ, [פורסם בנבו] פסקה ח' (20.4.2017)). כך, אם אין בידי המפרסם ראיה להסכמה

23 ראשונית, ובהתקיים יתר התנאים המצוינים בחוק התקשורת, ככלל תתקבל תביעת הנמען (ע"א

24 2144/13 עזבון המנוח עמית עמוס מנטיץ ז"ל נ' הרשות הפלסטינאית, [פורסם בנבו] פסקה 71

25 (6.12.2017); ע"א 73/86 שטרנברג נ' עיריית בני-ברק פ"ד מג(3) 343, 347-348 (1989)). בענייננו, אין

26 חולק כי פייסבוק לא הביאה אסמכתא לכך שבעת הצטרפות יונתן כמשתמש בשנת 2007, הוא הביע

27 הסכמה לקבל דברי פרסומי. בהינתן זאת, הרי שלא היה מקום לקבוע חזקה כפי שנקבעה, ולהעביר

28 את נטל חובת הראיה חזרה לכתפיו של יונתן, על מנת שיביא ראיות לאי-הסכמתו."

29 16. לדידי, הנתבעת עמדה בחובתה זו, וצירוף פלט ה"לוג" שמעיד על הצטרפותה של התובעת

30 לרשימת הדיוור ביום 14.04.2015 בשעה 17:21:21 תומך בגרסת הנתבעת. באשר לטענת

31 התובעת כי מדובר בצילום מסך חלקי, הרי שצירוף שאר פלטי ה"לוג" היה מעיד אך ורק על שאר

32 האנשים אשר נכללים ברשימת הדיוור. לפיכך העובדה שצורפה אך ורק השורה המתייחסת

33 לתובעת אינה מעלה ואינה מורידה.

בית משפט השלום בבתי ים

תאד"מ 21-10-17570 שלו נ' גוליבר תיירות בע"מ

תיק חיצוני:

17. לפיכך אני קובע כי בשנת 2015 נתנה התובעת את הסכמתה להצטרף לרשימת הדיוור של הנתבעת. מסקנה זו אך מתחזקת לאור העובדה שהתובעת קיבלה פרסומות רבות משך 4 שנים, ללא התנגדות מצידה.
18. אם זאת, אדגיש כבר עתה כי לא לעולם חוסן, ומרגע שביקשה התובעת להסירה מרשימת התפוצה הסכמתה אינה תקפה עוד, וחוק הספאם מתייחס לכך מפורשות. הדבר יקבל משנה תוקף עת אעסוק בפרסומות שנשלחו לאחר קבלת מכתב ההתראה.
- נטל ההוכחה באשר לשליחת/קבלת הודעת הסירוב**
19. בהתאם לפרשת **בן-עמי**, נטל ההוכחה בדבר שליחת הודעת הסירוב מוטל על התובעת. כפי שעולה מנספח 1 לכתב התביעה, התובעת עמדה בנטל זה, שכן נראה בבירור כי הודעת הסירוב נשלחה לכתובת המייל שהנתבעת דרשה לשלוח אליו בקשות הסרה, הלא הוא קאסטיוס כאמור.
20. לפיכך, נטל ההוכחה כי המייל לא התקבל עובר אל הנתבעת, שכן אם תוכיח שכלל לא יכלה לדעת על הודעת הסירוב, הרי שלא עברה על חוק הספאם בהתאם להוראות סעיף 30א(י)(5).
21. בדיון שנערך בפניי, העיד אלברט כי ישנה גישה לתיבת הדואר קאסטיוס למספר נרחב של אנשים ("יש גישה 10-15 איש לתיבה"). בנוסף, עולה מדברי אלברט כי למרות שהכלל אצל הנתבעת הוא שאין מוחקים הודעות, אין אכיפה על כך בפועל. משמעות המושג "אכיפה" היא מניעת ביצוע מחיקה בפועל ע"י הגדרות השרת.
22. זאת ועוד, כאשר הודעה נמחקת, בין אם בכוונת תכילה ובין אם בשוגג, השרת שומר הודעה זו 90 יום בלבד ולאחר מכן לא ניתן לאתר את ההודעה שנמחקה.
23. בהתאם לכך, אני קובע כי הנתבעת כשלה מלעמוד בנטל ההוכחה כי ההודעה לא התקבלה אצלה. מקובלת עלי עדות נציג הנתבעת כי לא מוחקים הודעות אצל הנתבעת, אולם לעד טעויות אנוש יכולות להתקיים. נוכח המספר הרב של האנשים להם גישה לקאסטיוס, והאפשרות המעשית למחוק מיילים נוכח היעדר האכיפה בפועל, אין זה מופרך להניח כי הודעת הסירוב נמחקה בשוגג.
24. כפי שהתרשמתי מנציגי הנתבעת, סבור אנוכי שאכן הודעת הסירוב נמחקה בשוגג ולא במזיד. אם זאת אין משמעות הדבר שהודעה זו כלל לא נשלחה, והרי ששליחת הפרסומות לאחר הודעת הסירוב נעשו שלא כדין ובניגוד לחוק הספאם. לאור העובדה שהנתבעת יכלה לוודא באופן מוחלט שהודעות לא יימחקו באמצעות אותה "אכיפה", אין לה להלין אלא על עצמה על כישלונה לעמוד בנטל ההוכחה. חרף זאת, העובדה שהודעה זו נמחקה בשוגג תישקל בעת מתן הסעד.

בית משפט השלום בבית ים

תאד"מ 21-10-17570 שלו נ' גוליבר תיירות בע"מ

תיק חיצוני:

1

2

שליחת ההודעות לאחר קבלת מכתב ההתראה

3 25. אין מחלוקת כי מרגע קבלת מכתב ההתראה, הבהירה התובעת הלכה למעשה ברחל בתך
4 הקטנה כי אינה מסכימה לקבלת פרסומות מאת התובעת. לפיכך, כל אחת מן הפרסומות
5 שנשלחו לאחר קבלת מכתב ההתראה נעשו בזלזול מופגן תוך רמיסת החוק ורצונה של התובעת.

6 26. איני יכול לקבל את טענות התובעת כי 20 יום להסרת התובעת מרשימת הדיוור הם בבחינת
7 זמן סביר. משמעות ההסכמה לקבלת דיוור משך 4 שנים אינה רלוונטית כלל, ואפילו היה מדובר
8 ב-40 שנה. מרגע שסירבה התובעת לקבל פרסומות, הרי שסירובה הוא מוחלט.

9 27. זאת ועוד, משמעות קבלת טענות התובעת הינה כי יש דברים חשובים יותר מיישום הוראותיו
10 המפורשות של המחוקק. למסר שכזה איני יכול להסכים. כפי שהעיד נציג התובעת בעצמה,
11 הודעות הפרסומות נשלחו אל התובעת דרך חברה חיצונית. לפיכך אין משמעות למעבר
12 המשרדים, וכל שנדרש מנציגי התובעת היה אך להודיע לאותה חברה חיצונית כי יש להסיר את
13 התובעת מרשימת התפוצה. מעשה זה לא בוצע.

14 28. אף אם נדרשה התובעת לבצע את ההסרה בעצמה ולא דרך אותה חברה חיצונית, מצופה ממנה
15 ליישם את הוראות החוק. ציפייה כי אחד מנציגיה יתפנה לפתוח מחשב ולבצע את ההסרה אינה
16 בגדר בלתי סבירה בעליל, עד כדי מתן אישור להפר את הוראות החוק.

גובה הפיצוי בגין הפרת חוק הספאם

17 29. אין מחלוקת בין הצדדים כי ההודעות שנשלחו עולות כדי ספאם, ולפיכך לא נדרשתי לעסוק
18 בקביעה האם מדובר בהודעות ספאם.

19 30. חוק הספאם קבע מפורשות מהם השיקולים אותם נדרש בית המשפט לשקול בעת קביעת
20 הפיצוי בגין שליחת הודעת ספאם, ובלבד שהפיצוי לא יעלה על 1,000 ₪ לכל הודעה.

21 31. מפאת חשיבות הדברים, מצאתי לנכון להביא את הוראות החוק ככתבם וכלשונם, וכך נכתב:
22 30א(3) בבואו לקבוע את גובה הפיצויים לדוגמה, יתחשב בית המשפט, בין השאר, בשיקולים
23 המפורטים להלן, ולא יתחשב בגובה הנזק שנגרם לנמען כתוצאה מביצוע ההפרה:

24 (א) אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו;

25 (ב) עידוד הנמען למימוש זכויותיו;

26 (ג) היקף ההפרה;

27 32. הפסיקה אף קבעה כי ניתן להפחית מסכום הפיצוי המקסימלי, אך כי הדגש הוא על התנהגות
28 המפר את החוק ולא על חובתו של הניזוק להקטין את נזקו. כמו כן, נקבע כי השיקולים המנויים
29 בסעיף 30א(3) לחוק הספאם אינם בבחינת רשימת סגורה, וכי ניתן להתחשב בשיקולים נוספים
30 (ראו רע"א 2904/14 זיו גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ).

בית משפט השלום בבית ים

תאד"מ 17570-10-21 שלו נ' גוליבר תיירות בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 33. במקרה דנן, יש להפריד בין ההודעות שנשלחו לאחר מכתב ההתראה לבין ההודעות שנשלחו
2 לאחר הודעת הסירוב ובטרם מכתב ההתראה.
3 ההודעות שנשלחו לאחר מכתב ההתראה
4 34. לאחר קבלת מכתב ההתראה, המשיכה הנתבעת במעשיה ושלחה לתובעת 17 מיילים משך כ-
5 20 יום. אני קובע שהנתבעת תפצה את התובעת בסכום של 1,000 ₪ בגין כל הודעה והודעה.
6 35. מצאתי לנכון להשית על הנתבעת את הסכום המקסימלי נוכח הפרת החוק, והיעדר החרטה על
7 מעשיה. בעשותי זאת, מקווה אנוכי כי הנתבעת ושכמותה יפנימו כי את החוק יש לקיים, ואין
8 הדבר תלוי בסידורי לו"ז ונוחות.
9 ההודעות שנשלחו לאחר הודעת הסירוב ובטרם מכתב ההתראה
10 36. בתקופה זו, שלחה הנתבעת אל התובעת 64 הודעות פרסומת העולות כדי ספאם. כפי שכבר
11 קבעתי לעיל, התובעת אכן שלחה את הודעה הסירוב, אך הודעה זו נמחקה בשוגג בשל היעדר
12 "אכיפה".
13 37. הודעת הסירוב נמחקה בשוגג, ומקובלת עלי עמדת הנתבעת כי אילו לא הייתה נמחקת ההודעה,
14 הרי שהתובעת הייתה מוסרת מרשימת התפוצה. זאת ועוד, בין הודעת הסירוב למכתב
15 ההתראה חלפו מעל שלושה חודשים. הנתבעת העמידה בפני התובעת אפשרות הסרה בצורה
16 נוחה ומהירה, אולם התובעת בחרה שלא לשלוח מייל בשנית (או ללחוץ על "הסר" לחילופין)
17 וכך הודעות הספאם נערכו בנחת.
18 38. אחת מהמטרות בגינן יש להשית פיצוי עקב חוק הספאם, כפי שקבע המחוקק, הינה עידוד
19 הנמען לממש את זכויותיו. פסיקת הוצאות גבוהה מכך תעביר מסר שגוי כי מוטב להמתין
20 להצטברות "מסה קריטית" של הודעות ספאם, למען קבלת פיצוי מוגדל, תחת עמידה מהירה
21 על זכויות הנמען.
22 39. מנגד, אין משמעות הדבר כי אין לפסוק פיצוי כלל לתובעת, שכן התובעת עמדה בחובתה ושלחה
23 את הודעת הסירוב כדין.
24 40. לפיכך, מצאתי לנכון כי הנתבעת תשלם לתובעת 100 ₪ בעבור כל הודעה שנשלחה בתקופה
25 הזאת.
26
27
28
29
30
31
32
33

בית משפט השלום בבית ים

תאד"מ 17570-10-21 שלו נ' גוליבר תיירות בע"מ

תיק חיצוני:

1

2

סיכום

3

41. בשל הפרת חוק הספאם, הנתבעת תפצה את התובעת בסכום כולל של 23,400 ₪. כמו כן, תישא

4

הנתבעת בהוצאות האגרה כפי ששולמה ושכ"ט עו"ד בסך 4,200 ₪.

5

42. הנתבעת תשלם לתובעת תוך 30 יום ממתן פסק הדין. כל איחור ילווה בריבית כחוק מהיום ועד

6

למועד התשלום בפועל.

7

8

9

10

11

12

13

14

ניתן היום, ד' ניסן תשפ"ב, 05 אפריל 2022, בהעדר הצדדים.

15

אדי לכנר, רשם בכיר

16

17

